

Otte og tyvende Møde.

Onsdagen den 18de November 1891, Kl. 1.

Formanden (Høgshro): Ved Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) er modtaget et Andragende fra forhenbærende Undermester i Artilleriet, S. Hansen, af København. Andragendet bliver tilfattet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om den mellemkommunale Bæftatning m. m.

Forslagsstilleren (Bøffen): Forslagsstilleren har i Hovedtrækkene kun Anledning til at være tilfreds med den Modtagelse, det foreliggende Forslag har fundet. En absolut Modstand har det kun mødt fra to Sider, nemlig fra de ærede Medlemmer for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) og fra Storeheddinge (S. Scavenius), og jeg skal først henvende nogle Ord til det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem antydede, at det af mig fremsatte Forslag skulde være fremkommet med det Forsæt at komme ham og hans Medforslagsstiller (Hørup) i Vejen. Det ærede Medlem er saa tilbøjelig til at se Spøgelser ved højlys Dag, men jeg tror ikke, han skulde være saa ængstelig i den Henseende. Det er saa langt fra Tilfældet, at det foreliggende Forslag var fra min Side allerede færdigt i forrige Samling, og naar jeg ikke den Gang tillod mig at fremkomme dermed, saa var det kun af Hensyn til ikke at overlæsse Rigsdagen med mere Arbejde, end der med Rimelighed kunde overkommes i en Samling. Jeg kunde jo være tilbøjelig til at minde det ærede Medlem om, at der ogsaa kunde gives et helt andet Syn paa den Sag end det, som det ærede Medlem har, thi det er mig sagt, at Efterretning om, at et saadant Forslag vilde fremkomme fra den Side, jeg tilhører, kom frem i et Blad, og nogle saa Dage efter kom det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller med deres Forslag. Jeg henstiller til det ærede Medlem kun at overveje dette,

hvordan den sande Sammenhæng er, og han vil da se, at jeg ikke har tilfattet at komme de Herrer i Vejen, det kan det ærede Medlem være sikker paa. Dernæst saa det ærede Medlem atter et farligt Spøgelse i den Frigt, han havde for, at jeg paa Forhaand skulde have været enig med den højtærede Indenrigsminister om dette Forslag. Det er nu en aparte Anse imod en Forslagsstiller, at han skulde være enig med Regeringen om et Forslag, thi dette vilde jo være en meget større Anledning til Anerkendelse af Forslaget. Desværre kan jeg kun beklage, at jeg ikke kan bekræfte det, hvad det ærede Medlem kunde være blevet overbevist om ved at høre den højtærede Indenrigsministers Udtalelser forleden. Desværre har jeg ikke opnaaet at blive enig med den højtærede Indenrigsminister endnu — men jeg tager ikke i Betænkning at udtale det Haab, at det skal lykkes for Tinget her at blive enig med den højtærede Indenrigsminister om Gennemførelsen af denne Sag, om det end ikke bliver i den bestemte Skikkelse, hvori det foreligger fra Forslagsstillerens Side. Det er et Haab, som jeg nærer, og som jeg haaber enhver praktisk Forslagsstiller vil nære, thi der er ikke Mulighed for at gennemføre en Lov heri Landet, uden man har Regeringens Støtte dertil. — Det ærede Medlem henviste da til det af ham paa ny fremlagte Forslag, det saakaldte Monradste Forslag, og ankede over, at jeg ikke var bleven staaende derved, paa det, han kaldte det historiske Grundlag. Jeg skal om dette Forslag sige nogle Ord, og jeg tror at kunne gøre det med vel saa megen Berettigelse som det ærede Medlem, thi jeg maa oprigtig tilstaa, jeg har haft mere Andel i det Forslag end det ærede Medlem har haft, jeg kender dets Tilblivelse og dets Gang gennem Forhandlingerne her fuldt ud. Det ærede Medlem gav det nu Udseende af, som om det var et Forslag, der den Gang næsten var paa Nippet til at kunne blive gennemført, han brugte, hvis jeg forstod ham ret, det Udtryk, at han syntes, at det ikke havde mødt nogen egentlig Modstand. Det er ogsaa et af de mærkværdige Syn paa de virkelige Forhold, som kun det ærede Medlem er i Stand til at nære. Hvordan stod Sagen den Gang, vi forhandlede det Monradste Forslag? Ja, den Modstand, det mødte bestod af følgende: For det første nægtede Regeringen endogaa ganske at forhandle derom, dernæst nægtede Landstinget det Overgangen til 2den Behandling, og hvad Forholdet heri Salen angaar, saa var Højre alle derimod, endstønt de gif ud fra forskellige Synspunkter. Vilde ærede Med-